

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

71. Ad Apostolatus &c. Declaratio nullitatis, damnatio, abolitio, &
reprobatio Edicti promulgati à quodam Delegato asserti Tribunalis
Monarchiæ Siculæ nuncupati super abrogatione Ecclesiastici ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Archihospitalis S. Spiritus in Saxia interesse debeant harum ferie renovamus, ac quatenus opus sit de novo erigimus, & instituimus. Eisdemque Congregationis toties, quoties opus fuerit, habenda facultatem concedimus, & impartimur, ut iisdem Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, aliisque Artem Agriculturae praedictam exercentibus, ac sive proprios, sive alienos, & conductos agros in Latii, Campaniae, & Maritimae Provinciae praedictis colere, & ferere volentibus, pecunias necessarias pro novis terris proficindendis, aliisque laboreris perficiendis pro messe dicti venturi anni millesimi septingentesimi decimi quinti a dilectis Filiis Provisoribus, & Ministris Sacri Montis Pietatis, nec non Mensae nummulariae S. Spiritus in Saxia usque ad summam centum millium scutorum monetar, nempe medietatem ex dicto Monte Pietatis, & aliam medietatem ex dicta Mensa nummularia Sancti Spiritus, cum licentia ab eodem Annonae Praefecto subscribenda, ac Provisoribus, & Ministris Montis, & Mensae nummulariae praedictis dirigenda subministrari curent & faciant, unicuique scilicet pro ea summa, quae iuxta cuiusque Agricultoris, & aliorum praedictorum indigentiam, & idoneitatem eidem Congregationi congrua, & opportuna videbitur, ac cum cautionibus pro indemnitate Montis Pietatis, & Mensae nummulariae huiusmodi ab eis, qui pecunias acceperint, praestandis, ac a praefata Congregatione (extra tamen illius periculum, seu damnum) recognoscendis, & approbandis.

§. 5. Ceterum, ut facilis subministratio dictarum pecuniarum Agricultoribus, & aliis praedictis fieri possit, volumus, & mandamus, ut pro ea quantitate, quae ejusdem Congregationis arbitrio, intra tamen summam dd. centum millium scutorum monetar, Agricultoribus, & aliis praedictis sumministranda erit, solvi debeant quotannis usque ad restitutionem summae subministratae, Monti Pietatis, & Mensae Nummulariae praedictis scuta duo pro quolibet centenaria nomine meriti, seu expensarum, quas tam Mons Pietatis, quam Mensa nummularia huiusmodi pro salariis Ministrorum, & Officialium sustinere coguntur.

§. 6. Demum Agricultoribus, & aliis praedictis, ut alacrius laboreria necessaria pro serendo frumento in proximè futuro Autumno perficere, ac complere valeant, quintam partem frumenti (detraeto tamen semine) in subsequenti messe Anni millesimi septingentesimi decimi quinti per ipsos recolligendi ad quavis loca, praeter Infidelium, & S. R. E. hostium terram, marique libere extrahendi, & transportandi, seu extrahi, & transportari faciendi gratis, & absque ulla solutione tracta Camerae nostrae Apostolicae solvi solita, expedito tamen prius Chirographo per Nos signando, ac solutis emolumentis Officialibus, & Ministris Cameralibus pro ejusmodi licentiarum expeditione debitis, licentiam concedimus, & impartimur; Dummodo tamen sive pretium, & valor frumenti tunc currens, sive aliae temporum circumstantiae eidem paternae charitati, qua Subditorum nostrorum commodis consulere cupimus, aliter non suadeant. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices &c. sublatam &c. judicari, & definiri debere, ac irritum &c. decernimus.

§. 7. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis praedictis, ac praesertim Annonae Praefecto, ut praesentes nostras literas, & in eis contenta quaecumque observent, & exequantur, & ab aliis, quantum in eis erit, condignam poenarum inflictarum animadversione, aliisque opportunis juris, & facti remediis firmiter, & inviolabiliter observari faciant, & curent. Dantes eis, ac praecipue eidem Annonae Praefecto, in pra-

missis, & circa ea plenam, & omnimodam facultatem, & potestatem.

§. 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram, & Cancellariae Apostolicae Regulae de iure quaesito non tollendo, ac rec. mem. Pii Papae IV. etiam Praedecessoris nostri de gratis qualemque interesse Camerae praedictae concernentibus in eadem Camera intra certum tempus praesentandis, & registrandis, itaut praesentes literas ibidem praesentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Urbis, Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque, ac Montis Pietatis, & Mensae nummulariae Sancti Spiritus praedictorum, aliisque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Consuetudinibus, Reformationibus, Decretis, Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis Urbi, Provinciae, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis, ac Sacri Monti, & Mensae nummulariae praefatae, illorumque respective Communitatibus, Universitatibus, Ministris, Officialibus, & aliis personis quibuslibet a Sede praedicta, vel a Nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quae eis, quoad praemissa nolumus suffragari, & quibus omnibus, & singulis, etiam si &c. illorum tenores &c. pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice ad effectum praesentium dumtaxat, illis aliis in suo robore permanentibus, specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus etiam, quod praesentium sola signatura sufficiat, etiam absque alia data, & registratura, regula quaecumque contraria pariter non obstante, Et nihilominus litera in quavis forma expediri possint cum clausulis opportunis, praesentiumque literarum desuper forsan expediendarum transumptis etiam impressis, manu unius ex Camerae nostrae Apostolicae Notariis subscriptis, & sigillo alicujus, ex Congregatione praedicta obfignatis in iudicio, & extra plena fides adhibeatur. Placet motu proprio I. F.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indiçione septima, Pontificatus Sanctissimi D. Nostri Clementis Papae XI. Anno decimo quarto, die vero 24. Martii, supra dicta Cedula A. Ioris proprii publicata, & affixa fuit in magna Curia Innocent. Montis Cimatorii, in Aëre Campi Florae, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Bartholomaeum de Camillis Apost. Curs.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio Edicti promulgati à quodam Delegato asserti Tribunalis Monarchiae Siculae nuncupati super abrogatione Ecclesiastici Interdicti, cui Vicarius Generalis R. P. D. Nicolai Mariae Episcopi Liparenfis Civitatem, & Diocesim Liparen. in actu suae ab eis expulsiōnis per manifestum Secularis potestatis abusum secuta subiecerat, cum aliis diversis Ordinationibus, Decretis, & Declarationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AD Apostolatus nostri noticiam, non sine gravi paterni cordis nostri dolore, pervenit quoddam aliis dilectus filius Didacus Hurtado Ve-

Derogat amplissime in quibuscumque contrariis.

LXXI.

Narrat expulsiōnem Didaci Hurtado Vicarii Generalis Liparenfis in odium obedientiae praestitae mandatis Sedis Apostolicae secutam.

nc-

Agricultoribus pro anno tantum 1715. tractam gratis indulget quinta Partis frumenti ab ipsis recollecti.

nerabilis Fratris Nicolai Mariae Episcopi Liparen-
sis Vicarius in spiritualibus Generalis, non alia
profecto de causa, nisi quod quibusdam mandatis
nostris Apostolicae auctoritatis tuitionem respicien-
tibus, sibi antea per literas die xxxi. Augusti
MDCCXIII. à dilecto filio nostro F. Britio Sanctae
Romanae Ecclesiae Cardinali Paulatio nuncupato
Secretario nostro Status ei iussu nostro conscriptas
datis illa qua par erat fide, & obedientia obtem-
perans, ab executione cuiusdam dispensationis
matrimonialis sibi ab Alonso Mercorella, qui
illam obtinuerat, exhibita providè abstinisset,
per summam injuriam, ac manifestum saecula-
ris potestatis abusum, aditente in id, atque
inligante apud ejsdem saecularis potestatis Mi-
nistros supradicti Alonso, è Civitate, ac Dico-
cesis Liparen. expulsus fuerit; Ipseque in actu
eiusmodi suae expulsionis, quo Immunitati Ec-
clesiasticae per id enormiter lesa consuleret, ac
vim vi repelleret, Joannem Baptistam Gastal-
dum, & Carolum Alconada expulsores suos,
omnesque alios, qui eamdem expulsionem manda-
runt, seu illi auxilium, favorem, aut consilium
quovis modo praestiterunt, cuiuscumque gradus,
& conditionis essent, in excommunicationem ma-
jorem à Constitutionibus Apostolicis, & specia-
tim illa quotannis die Cenae Domini legi solita
contra similia perpetrantes inflictam incidiisse de-
claraverit, ac insuper Civitatem, & Dioecesim
Liparen. praefatas generali Ecclesiastico Interdicto,
affixis super excommunicatione, & interdicto
hujusmodi publicis schedulis subjecerit.

§. 1. Tametsi haec omnia, à memorato Dida-
co Vicario generali ritè, ac rectè, nec non juxta
Sacrorum Canonum praescriptum, imò de speciali
prævio mandato nostro peracta fuerint: nihilominus
quidam Josephus Marotta Canonicus Saecularis, &
Collegiatae Ecclesiae S. Petri Panormitan. asserens
se specialem praesens Tribunalis Monarchiae Sica-
liae nuncupati, illiusque asserti Judicis Delegatum
existere, unà cum Francisco Bruno Notario, Cor-
rado Chirco Fiscali, Francisco Navaglio execu-
tore, Algozino vulgè nuncupato, ad dictam
Civitatem Liparen. accessit, ibique assumpto
in Consultorem Josepho Russo Liparen. Edictum
quoddam promulgari, ac in locis publicis ejus-
dem Civitatis affigi fecit, per quod temerario
non minus, quam execrando ausu, generale
Interdictum, qui praefatus Didaeus Vicarius ge-
neralis Civitatem, & Dioecesim praedictas, sicut
praemittitur, supsoluerat, nullum, irritum, injus-
tum, illegitimum, insubsistens, nulliusque ro-
boris, & valoris declaravit, illoque minime at-
tento, mandavit, ut Ecclesiae omnes tam saecula-
res, quam regulares Civitatis, & Dioecesis hujus-
modi aperte, ut prius, retineri, ac in illis Missae,
& alia Divina Officia celebrari, nec non Christi-
fidelibus Sacramenta administrari deberent, perinde
ac si ipsum Interdictum nunquam emanasset,
& alias, prout uberius continetur in praefato Edi-
cto, quod non alio quidem, quam illud penitus,
& omnino reprobandi animo praesentibus In-
ferendum duximus, tenoris, qui sequitur, vide-
licet, Nos D. Joseph Marotta Cap. & M. & Cano-
nicus Regiae Cappellae Sancti Petri S. R. P. Sen. Ju-
dex Ecclesiasticus revisionis causarum decisarum in
Tribunali Consistorii S. Regiae conscientiae, & Dele-
gatus Regiae Monarchiae hujus Regni seriò ad infra-
scripta constitutus vigore literarum datarum Panormi
die prima Februarii 1714. ad quas &c. Omnibus,
& singulis Christianis fidelibus utriusque sexus hu-
jus praedictae Urbis, eisque Dioecesis salutem in
Domino sempiternam: *Es sendo pervenuto a notizia,
non con poca meraviglia dell' Illustrissimo Monsignor
Giudice della Monarchia che essendo stato intimato
il Reverendo Don Diego Hurtado Canonico & Vica-*

rio Generale della Catedrale Chiesa di questa nobile,
e fedelissima Città di Lipari dal Luogotenente Giovan-
ni Battista Castaldi, e di ordine speciale del Gover-
no à partirsi dalla Città, ed Isola di Lipari, e
sua Diocesi, per li motivi maturamente esami-
nati, che mossero il zelo del Governo, a far ciò per
l'accertato del Real servizio, publico bene, e quiete
de Popoli, esercitando con maturar riflessione la Po-
testà economica, e le regole del buon Governo con-
tro il sudetto Vicario perturbator di detta quiete,
il quale scordatosi l'obbligo di fedel Vassallo, e di of-
servare le Regie prerogative, e lodevoli osservanze
del Regno; lusingando, per farsi ragione, di esser
stata lesa Immunità Ecclesiastica, e di haver patito
violenza dal riferito di Castaldi, & Carlo Alconada
Agiutante, coprendosi col specioso titolo, erroneo però,
e premeditato non meno, che affettato, di essere il
sudetto di Castaldi Commissario, seu Delegato del
Tribunale della Monarchia, a cui per sfogo del suo
naturale dà indebitamente il titolo di preteso, e quan-
do il sudetto Tribunale della Regia Monarchia non
hà dato ordine contro il sudetto Vicario, sua Cor-
te, e Chiesa, ne mai il detto di Castaldi fù Commis-
sario, seu Delegato di detto Tribunale, ne disse, ne
poteva dire, essere Ministro con delegazione speciale
di detto Tribunale, come nella scomunica, e quel
che è più, con molto disconsolo di tutti li Fedeli,
non solo di questa, ma del Regno interdisse questa
Santa Catedrale, e tutte laltre della Città, e
Diocesi, sottomettendoli ad Interdetto locale, e gene-
rale, senz'a però riflettere alla falsità delle supposizio-
ni, ed alle turbolenze, e pessime consequenze può par-
torire tal scandaloso attentato contro il Real servizio,
e publica quiete, e quel che è più, nullo juris ordi-
ne servato, e contro la forma de Sagri Canonì: per
mancanza delli requisiti necessarii all' Interdetto; Per-
ciò si hà stimato da detto Monsignor Illustrissimo
Giudice della Regia Monarchia provvedere dell'op-
portuni remedi, riparando col suo sommo zelo allì pre-
giudizj del Real servizio, ma anche a quello de Po-
poli di questa Città, & Diocesi, i quali sono stati
tanto ingiustamente lesi dal Sudetto Vicario contro la
carità non solo Pastorale, ma Ordinaria, tanto dal
Sommo Dio incaricata; Deliberò commettere a Noi
la sua autorità, & potestà, ac vices, & voces di-
cti Tribunalis, e di conferirvi in questa, e dichiaran-
do ex commissione speciali lo stesso Interdetto nullo,
ingiusto, illegitimo, ed insussistente, far levare il su-
detto Interdetto. Per tanto Noi valendoci della su-
detta Potestà amplissima in dette lettere sopraccitate,
come speciale Delegato in questo negozio, dichiariamo
con il presente nostro Editto, autoritate, qua sum-
gimur, nullo ingiusto, illegitimo, insussistente, irri-
to, e di nessuna forza, e valore il cennato Interdetto,
ed ordiniamo a tutti i Superiori delle Chiese, tanto
Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cap-
pellani, Sacerdoti, e Clerici, che non ostante il su-
detto Interdetto stante la sua notoria ingiustizia,
insussistenza, e nullità, dovessero tenere le Chiese
aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini
Uffizj, e Messe, come si faceva prima di detto In-
terdetto, ed amministrare a tutti i Fedeli li Santis-
simi Sacramenti della Santa Chiesa, come prima,
e come mai vi fosse stato il sudetto nullo Interdetto,
e questo sotto pena alli Contravenienti, e Diso-
bedienti discomunica maggiore riservata al su-
detto Monsignor Giudice della Monarchia, della
disgrazia di Sua Maestà (che Dio guardi) ed
altre pene a Noi, ed a detto Monsignore riservate,
e non altrimenti. Datum Liparae die 10. mensis
Februarii 1714. Assigatur: Canonicus Don Joseph
Marotta Delegatus: Dominus Don Franciscus Bru-
no Magister Notarius.

§. 2. Subindè verò dictus Josephus Marotta,
his minime contentus, dilectos quoque filios
Franciscum Canalem Canonicum, & Parochum

Nec non de-
clarationem
incurfus ex-
communicationis factam
adversus Expulsores, a-
liosque ope-
ram praestan-
tes.

Ac suppo-
sitionem Civitatis, & Dio-
cesis Liparen-
sis Ecclesiast-
ico Inter-
dicto.

Canonicus
Marotta als
Monarchiae
Delegatus
praefatum In-
terdictum re-
vocat, pro-
mulgato hac
de re publico
Edicto.

Tenor ejus-
dem Edicti.

Per injuriam
exponit In-
terdictum ad
Vicario appo-
situm esse
publica quietis
perturbativum,
Regiorumque
jurium lae-
vum.

Refert de-
legationem fa-
ctam à Ju-
dice als Mo-
narchiae in
personam
promulgan-
tis praefens
Edictum.

Declaratur
pretenfa nul-
litas Edicti
addita ordi-
natione,
quod nemo
ex quibus-
cumque Ec-
clesiasticis il-
li pareat.

Prosecutio
praefentium
litterarum.

ex-
m
Hur-
cari-
is Li-
in
be-
pra-
nda-
s A-
e se

ANNO
1714.
Exponit at-
tentatum
carcerationis
nonnullorum
Ecclesiasticorum,
qui auxilium
præstiterant
publicationi
Interdicti.

Nullitas ejuf-
dem Edicti
recensetur ex
pluribus mo-
tivis; ac fi-
gnanter quia
cognitio
Censurarum
ex causa læsæ
Immunitatis
Ecclesiasticæ
reservata est
S. Sedi.

Quia Eccle-
sia Liparen-
sis eidem Sedi
immediatè
subiecta est,
& in spiritua-
libus exemp-
ta à Tribuna-
libus Regni
Siciliæ juxta
illius præsen-
tem statum,
& quoad
omnes
materias.

chum Ecclesiæ Liparen. , Dominicum Francoli-
num, Franciscum Corsum, Dominicum Sciachi-
tanum, Alonsum Bonica, Presbyteros, & Fran-
ciscum Canalem Clericum, non alterius delicti
reos nisi quod affixioni schedularum excom-
municationis, & Interdicti hujusmodi operam
suam præstiterunt, ac in actu expulsiōis dicti
Didaci Vicarii Generalis campanas sono fune-
bri pulsasse insimulati fuerint, in carceres detru-
di iussit. Cùm autem valde manifestum sit nec
quisquam inficiari valeat gravissimam tam Eccle-
siæ quam huic Sanctæ Sedi illatam fuisse inju-
riam ex prædicti Didaci Vicarii Generalis expul-
sione, aliisque præmissis adversus personas Eccle-
siasticas sacrilegè perpetratis: præsertim verò
ex promulgatione Edicti præinserti præfatum In-
terdictum temerè annullantis; tum quia explora-
ti Juris est nullum Judicem, quacunquē tandem
potestate, & auctoritatē suffultum, quocies de
excommunicatione, Interdicto, aliisque Censuris
ex causâ læsæ, seu violatæ Immunitatis Eccle-
siasticæ, ac potissimum de speciali nostro, & Sedis
Apostolicæ mandato latis agi contingit, in
illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ,
seu injustitiæ cognitionem, quæ non nisi Nobis,
ac eidem Sedi reservata est, se ingerere posse;
Tum etiam quia satis similiter perspectum est,
Ecclesiam Liparensem Nobis, ac dictæ Sedi im-
mediatè subiectam esse, & quoad spiritualia à
quorumcumque Tribunalium, etiam Ecclesiasticorum
Regni Siciliæ jurisdictione exemptam, & li-
beram existere; Quandoquidem licet dicta Civitas
Liparen. anno MDCIX. per claræ memoriæ Phi-
lippum III. dum vixit, Hispaniarum Regem Ca-
tholicum, qui etiam utriusque Siciliæ Rex exis-
tebat, à Regno Neapolitano pro majori commo-
ditate gubernii dismembrata, & separata, ac ei-
dem Regno Sicilia ultra Pharus unita, & incor-
porata fuerit: indubitati tamen juris est ejusmodi
dismembrationem, & unionem solâ Sæculari, ac
Regiâ auctoritate, ut præfertur, factas, locum
habere ad summum potuisse quoad ea, quæ gu-
bernium ac regimen rerum temporalium dumtaxat
concernunt, ac semper sine præjudicio directi
dominii utriusque Siciliæ hujusmodi, juriusque
ab eo dependentiæ ad eandem Sedem etiam
in temporalibus, ut notum est, pertinentium:
nunquam verò quoad ea, quæ administrationem
rerum Ecclesiasticarum, ac Spiritualium respiciunt,
quarum statum, & ordinem Laicalis potestas im-
mutare non valuit.

§. 3. Unde nec Indulgentiæ illæ, & gratiæ
tam spirituales, quam temporales Cruciatæ Sanctæ
nuncupatæ, aliis ab hac Sanctâ Sede diversis
earundem Hispaniarum Regibus Catholicis, Re-
ligionis Christianæ contra Turcas defensionem in-
cumbentibus, nec non Christianis in ipsarum
Hispaniarum Regnis, & illis adjacentibus, ac
Sardinia Insulis consistentibus, & ad illa decli-
nantibus, qui quædam sibi injuncta opera adim-
plevisent, ad certum tunc expressum tempus con-
cessæ, ac subindè ad Regnum Siciliæ ultra Pha-
rum extensæ, & pluries prorogatæ: nec etiam jus
præsentandi personas idoneas Romanis Pontifici-
bus pro tempore existentibus ad præsentationem
hujusmodi præficiendas quibuscumque Cathedra-
libus, etiam Metropolitanis Ecclesiis prædicti
Regni Siciliæ ultra Pharus, memorati Philippi
Regis descendentes in Hispaniarum, ac Siciliæ
ultra Pharus Regnis hujusmodi legitimis Succes-
soribus, quamdiam illi vixissent, ab eadem Sede
concessum, & assignatum: neque demum Tribu-
nal Inquisitionis Hispaniarum adversus hæreticam
pravitatem auctoritatē Apostolicâ institutum, cu-
jus jurisdictionis ad prædictum Siciliæ ultra Pharus
Regnum cateroqui extenditur: in Ecclesiâ, Ci-

vitate, ac Diocesi Liparen. prædictis locum un-
quam habuerunt; imò nec ipsi Ministri sæculares
ejusdem Regni Siciliæ ultra Pharus, sive sub dis-
membrationis, & unionis prædictarum obtentu,
sive sub alio quovis prætextu præmissa locum ha-
bere debuissent, vel debere unquam prætulerunt.

§. 4. Hinc est, quod Nos, qui jurium Eccle-
siasticorum assertores in terris à Domino constituti
sumus, omniumque Christianissimorum, & soli-
tudinem supernâ dispositione gerimus, libertatem,
immunitatem, jurisdictionem Ecclesiasticam nec non Sanctæ Sedis auctoritatem,
ac dignitatem, ab ejusmodi nefariis, ac perniciosi-
s conatibus fartam, testamurque, atque illibatam
tueri, & conservare, animarumque periculis,
quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cu-
pientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præ-
missis, seu eorum occasione quovis modo decre-
ta, iusta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem,
causas, circumstantias etiam aggravantes, nec
non prædictorum, ac quorumvis aliorum Tribu-
nalia, Judicia, Ministrorum, etiam principa-
lium seu Supremorum Officialium, Notariorum,
Scribarum, & personarum quarumcumque in eis-
dem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates,
dignitates, nomina, & cognomina, aliave
quæcumque etiam specificam, & individuum
mentionem, & expressionem requirunt, præsen-
tibus pro plenè, & sufficienter expressis, & singu-
latim specificatis habentes; In præmissis verò su-
prædictæ Ecclesiæ Liparensis immediatam Nobis,
& Sedi præfate subjectionem, illiusque quoad
spiritualia à quocumque Tribunali, etiam Eccle-
siastico Regni Siciliæ exemptionem, ac libertatem
approbantes, & confirmantes, ac quatenus
opus sit, innovantes: Motu proprio, & ex certa
scientiâ & maturâ deliberatione Nostris, de-
que Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum
præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, nec
non alia per memoratum Canonicum Josephum
Marotta ea occasione vigore suæ assertæ delega-
tionis acta, gesta, & ordinata, cum omnibus,
& singulis inde secutis, & forsan quocumque
secuturis, penitus, & omnino, nulla, irrita, in-
valida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria,
& à non habentibus potestatem damna-
biliter attentata, ac de facto præsumpta, nullius-
que omnino roboris, & momenti, vel efficacitatis
esse, & ab initio fuisse, ac perpetuè fore, neque
illa à quoquam observari posse, vel potuisse, aded-
que nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde,
ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent,
pro non extantibus, & non factis perpetuè itidem
haberi debere tenore præsentium declaramus.

§. 5. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem
cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula
& si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum
sequelam per prædictum Canonicum Josephum Marotta,
aut quæcumque præfati Regni Siciliæ Tribunalia, seu
eorum Delegates, vel Commissarios hac in re de
cetero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit,
harum serie damnamus, reprobamus, revocamus,
cassamus, irritamus, annullamus, abolemus,
viribusque, & effectu penitus, & omnino
vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis,
cassatis, irritis, nullis, invalidis, & aboli-
tis, viribusque, & effectu penitus, omnino vacuis
semper haberi volumus, & mandamus.

§. 6. Præterea, tametsi de perfecta Populi,
& Incolarum Civitatis, & Diocesis Liparen. præ-
fatarum pietate, illorumque veteri in Ecclesiam,
atque hanc Apostolicam Sedem devotione tam
præclarè sentiamus, ut minime dubitemus ip-
sos, etiam ejusmodi nostra declaratione mini-
mè expectata, præinsertum Edictum aliaque per
dictum

Motivum an
nullandi
præfatum
Edictum ex
obligatione
tuendi Eccle-
siasticam li-
bertatem &
Sedis Aposto-
licæ aucto-
ritatem.

Privilegium
Immediatæ
subjectionis
Ecclesiæ Li-
parenensis erga
S. Sedem
confirmatum.

Declarat
nullitatem
supraelati E-
dicti cum ir-
ritatione om-
nium gesto-
rum per dic-
tum Delegatum Maro-
tam.

Omnia præ-
missa repro-
bat.

Ad cautelam
Generale In-
terdictum
Civitatis, &
Diocesis Li-
parenensis, nec
non censuras
contra Vica-
rii Expulso-
res confir-
mat.

dictum Canonicum Josephum Marotta, gesta, pro irritis, & invalidis, nulliusque profus roboris, ac valoris jam habuisse, & in posterum habituros esse, adeoque omnia è converso per supradictum Didacum Vicarium Generalem acta, & ordinata religiose, ac exactè observasse, & observaturos esse: nihilominus ad majorem similiter cautelam generale Interdictum, cui præfatus Didacus Vicarius Generalis Civitatem, & Diocesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes excommunicationis ab eo contra prænomatos Joannem Baptistam Gastaldum, & Carolum Alconenda expulsores suos, aliosque omnes, qui eandem expulsionem mandarunt, seu illi opem, favorem, aut consilium quovis modo præstiterunt, promulgatas, pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac Censuras, seu declarationes hujusmodi auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli ac nostrâ approbantes, & confirmantes, ac adversus præmissa, quatenus opus sit, innovantes: Motu, scientiâ, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam Sæculares, cujusvis gradus, præminentie, ac dignitatis fuerint quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares, ad exactam ejusdem Interdicti observantiam juxta formam à Sacris Canonibus præscriptam omninò teneri, & obligatas existere, & fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis etiam privatis, ac Cappellis domesticis Civitatis, & Diocesis prædictarum, quibuscumque tandem privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam præsentis protectionis Regiæ, seu præsentis jurispatronatus Regii, tamen pluries, ac quanticumque vicibus ab hac Sanctâ Sede approbati munitis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minusque fidelium defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§. 7. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui Statuto, Decreto, Ordinationi nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravererint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque aliâ declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per eosdem Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latis, & impositas incidisse, illiusque innotatos fuisse, & esse, ac fore, nec eos à quocumque, nisi à Nobis seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in eisdem censuras, & pœnas, eo ipso, quod convaluarint) à censuris, & pœnis hujusmodi absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

§. 8. Cæterum cum notorii juris sit, non tam eos, quos præfatus Didacus Vicarius Generalis in actu suæ expulsionis excommunicatos declaravit, quàm supradictum Canonicum Josephum Marotta, nec non Franciscum Bruno Magistrum Notarium, qui præserto Edicto subscripsit, Corradum Chicco Fiscalem, Josephum Russo Consultorem, Franciscum Xavaglio Executorem, Alonsum Mercorella Instigatorem, aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præminentie, & dignitatis quantumcumque excellentie, ac sublimis fuerint, qui sive ejusdem Didaci Vicarii Generalis expulsionem, sive publicationem, & affixionem præserti Edicti, sive detru-

tionem in carceres Presbyterorum, ac Clerici præfatorum, sive alia gesta per dictum Canonicum Josephum Marotta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas à Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cænæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint idcirco illi omnes, etiam specialissimâ mentione digni à censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, ut præfertur, & tunc cum reincidentia præfatâ eo ipso quo convaluerint absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus pariter, & declaramus; Facultatem insuper, ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in suâ contumaciâ persistentes, censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi reservantes.

§. 9. Demùm, cum etiam intellexerimus, quod postquam idem Didacus Vicarius Generalis, sicut præmittitur, exulare coactus fuit, dilecti Filii Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Liparen. in Vicarium Generalem hujusmodi dilectum quoque filium Emanuelem Carnevale præfatæ Ecclesiæ Archidiaconum elegerint; notorii autem, & explorati juris sit, quod quemadmodum Pastoralis cura ejusdem Ecclesiæ penes prædictum Nicolaum Mariam Episcopum, tamen ab ipsâ Ecclesiâ absentem, omninò atque integrè remansit, ita sanè ad ipsum quoque jus deputandi suum Vicarium Generalem irrefragabiliter spectabat, & spectat; Idcirco in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis late Sententiæ pœnâ per Contrafacientes eo ipso incurrendâ, à quâ nemo, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi possit, Capitulo, & Canonis supradictis, nec non reliquo Clero tam Sæculari, quàm Regulari Civitatis, & Diocesis Liparen. præfatarum districtè prohibemus, & interdiciamus ne postquam earumdem præsentium, nec non deputationis alterius Vicarii in spiritualibus Generalis à prædicto Nicolao Mariâ Episcopo factæ, vel faciendæ notitiam habuerint, eundem Emanuelem Archidiaconum, ut Vicarium Generalem amplius agnoscant, aut illi actum ullum obedientiæ præstent; illos seriò monentes, ac tam eis, quàm universo Populo Civitatis, & Diocesis hujusmodi enixè præcipientes, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui à memorato Nicolao Mariâ Episcopo deputatus fuit, vel in posterum deputabitur, congruam obedientiam exhibeant; Simulque sciant ea omnia, quæ de cætero Vicariatus ejusmodi titulo, sive à supradicto Emanuele Archidiacono, sive à quovis alio, qui absque nostrâ, seu præfati Nicolai Mariæ Episcopi facultate dicti Vicariatus auctoritatem sibi quomodolibet usurparet, geri contingeret, omnino irrita, invalida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti fore, quemadmodum Nos verè illa pro irritis, invalidis, & inanius habenda esse harum serie similiter declaramus.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis

Alias pœnas contra Delinquentes præservat.

Prohibet, ne obedientia præstetur Vicario Generali deputato post dictam expulsionem à Capitulo Ecclesiæ Liparen. ac respectivè inungit, ut soli Vicario deputando per Episcopum obedientia exhibeatur.

Decreta roborantia etiam adversus ordinationes, quæ à Tribunali als. Monarchiæ Siculiæ possent emanare cum clausula sublatâ, & irritante.

Observantiam ejusdem Interdicti strictè præcipit cum derogatione quantumcumque contrariarum, & quantumvis exemptio-

Præmissis Contravenientes, quantumvis exemptis, censuris Sedi Apostolicæ reservatis declaratis irritis.

Absolutionem à censuris, quas Vicarii Expulsores, promulgatores præserti edicti, quive Ecclesiasticos ut supra carcerarunt, vel in his auxiliium præstiterant, S. Sedi refervat.

ANNO
1714.

præminentia, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non conferentur, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præfentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præfentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à seculari potissimum potestate, seu prædicto asseritæ Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eandem facultatem potestatem, sive per idem asseritum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfate Sedis Nuncios, aliove quoslibet quâcumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate iudicari, & definiri debet; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
Contrario-
rum.

§. II. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, Nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indulis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis, à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis: aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, &

aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarum cumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliave quilibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplationem, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indulis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & inferrentur, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Ut autem eadem præfentes Literæ ad omnium notitiam facilis deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos ille concernunt, perinde arcate, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno XI.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima: die vero vigesima prima Novembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo quarto supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Baziale Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Mag. Curf.

C O N C E S S I O

LXXII.

Indulgentiarum pro recitantibus Coronam S. Birgittæ, & declaratio, quod Superiores, & Religiosi Ordinis S. Birgittæ dumtaxat facultatem habeant ejusmodi Coronas benedicendi.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad perpetuam rei memoriam.

DE salute gregis Dominici Divina dispositione Nobis commissi sollicitè cogitantes Christi-

Affixio præ-
fentium in
Urbe vim
habeat per-
sonalis inti-
mationis.Fides habenda
transumptis.

Publicatio